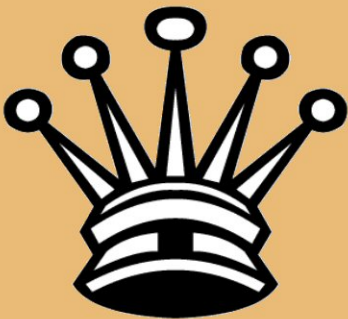

miroslav fišmeister **_aspoň že postel je pohodlná...**

carpe diem 2011

miroslav fišmeister

aspoň že postel je pohodlná.

Zuzo

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takového sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

© Miroslav Fišmeister, 2011

© Carpe diem, 2011

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU

ISBN 978-80-87195-45-1

ASPOŇ ŽE POSTEL JE POHODLNÁ...

(červenec 2005 – leden 2006)

Milanu Ohniskovi, s díky

(a)

**MY POČÍTÁME KRÁVY, ANEB DOPORUČENÍ
CHIMÉRÁM, JAK NA HRANICÍCH INSCENOVAT OPERU**

(1)

POZVÁNÍ PLUKOVNÍKA OJUKY

PŘIJME?

1.

Malé bezvodí.

Odchod.

Jak zapomenout na neexistující skřele?

Nudlová pomalost.
Pondělí vzhůru rukama
tetelivý vzduch považuje za slepici.

Cvakají kostky.

Co padne mezi zuby?

Bude snít růže?

Přijíždí šikmo.

Do bedniček skladuje kvákání žab.

Strop oddělený od dlaně.
Garážované světlo.
V kornoutku zmrzlí na psa.
Osmkrát slůvko „a“.

Z reproduktoru se linou žaluzie.

Nekašlat.

Věž ukrývá slunce.

Kam nás přivádí ven.

Řepka vykvétá.
Kachní vábnička napíná plachty
i mezi rašící oblečení.

Steatopygický přebal.
Na blatníku usmažená vejce
chutnají nejlépe v sobotu.
Nezívej!
Ještě písčný hrad.

V hudbě jsou hory trochu vyšší
a myši v nich jsou trochu myšší.

A já

A já

Sedmnáct

Jedenáct

Na co, když mě netrefil?

II.

Myslím si ostatně totéž,
jen zeleněji.
Já jsem jako vítr;
rejdař je mravenečník.

Z poloviny smyčec,
ze tří čtvrtin světlo;
mrak: nevím, kde je nahoře.
Mračný prst ukazuje údolím na západ,
oči pomrkávají.
Léto mne knoflíky mezi prsty;
s cinkajícím smíchem
posílá dva racky a jejich modrý křik
nad harfeníkovu pleš.
Špinavé, staré město je krásné.
Pneumatiky na bocích lodí na kanálech.

Mrak nad tvou hlavou mi láme srdce
V levém oku trávniku
se na okamžik rozžalo světlo
Potom se vrátila zeleň

Byl jsem mladý a byl jsem starý,
na řetízku vedl nic, které vrhalo stín,
a sbíral jsem mozky na šedé planině.
Čtverce způsobu, jímž zvedáš kočku,
abys ji políbila na čelo,
se táhnou donekonečna.
I já jsem býval plný, takže
prázdnota se do mne nevešla.
Jak město chrastí soví peří.

Já jsem pták,
ty jsi zvon,
on je hvězda.
Jsme květiny.
Co se s láskou ke květinám
stane po smrti?

Dva sloupy letí z mých úst
Obloha, zeď a dívka

Pavouk spí?

Asi.

Já spím v krabičce od zápalek.

Jakoby pod oblohou pršelo
z prstenů vlasů,
mračné lesy se staví
do vějířů slunce.
Ve způsobu, jímž pták poskakuje z
větve na větev
je už jen minulost.